

úplně správně. Znehodnocení peněz po uzavření smíru nutno pokládati za nehodu v osobě žalobce se přihodivší, jejíž následky stihati mohou dle Šu 1311 obč. zák. jedině žalobce a dle Šu 6 zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 187 sb. z. a n. přísluší žalobci jedině nárok, by strana zavázaná, pokud se týče její žalovaná právní nástupkyně splnila svůj závazek ze smíru v korunách československých. Že tomuto závazku strana žalovaná dosud dostála, jest nesporné a proto jest žalobní nárok na zaplacení vyšších příplatků než ve smíru ujednaných nedůvodný.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, odkávav k důvodům napadeného rozsudku, k nimž

d o d a l:

Co se týče právního posouzení věci (503 čís. 4 c. ř. s.), jest odvolacímu soudu z důvodů v rozsudku uvedených přisvědčiti, že žalobcovo odškodnění, to jest smluvený příplatek k pensí neměl býti závislým od případné změny hospodářských poměrů a tudíž změnitelným při stoupnuvší drahotě. Odvolací soud správně poukazuje na poměry, které byly v době smíru, na to, že změna poměrů těch dala se očekávati a konečně na to, že strany, ač musily se změnou tou počítati, nicméně smluvily pevný příplatek pro celou dobu života žalobcova bez všeliké výhrady. Ježto podle patrné vůle stran byl příplatek ujednan pevně a nezměnitelně, nemůže žalobce domáhati se zvýšení příplatku k vůli stoupnuvší drahotě a byl jeho nárok právem zamítnut. Odvolacímu soudu jest přisvědčiti, že nastalá drahota postihuje po rozumu Šu 1311 obč. zák. žalobce a žalovanou k zvýšení příplatku nezavazuje.

Čís. 4588.

Přípustnost pořadu práva pro žalobu o zjištění, že dítě, zapsané v matrice jako manželské, jest nemanželského původu, nebyvší zrozeno z manželky.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1925, R I 949/24.)

Žalující manželé František a Marie M-ovi uvedli v žalobě, že když narodilo se roku 1912 sestře Marie M-ové dítě, rozhodli se, ježto matka dítěte byla tehdy svobodnou, že budou vydávati dítko za své a skutečně tak. ve srozumění s matkou dítěte učinili. V matrice bylo pak dítko zapsáno jako manželské dítě manželů Františka a Marie M-ových a pokřtěno na jméno Věra. V řízení o žalobě, jíž se domáhali určení, že nezl. Věra M-ová není jejich manželským dítětem, ustanovil s o u d p r v é s t o l i c e žalované opatrovníka dle Šu 158 obč. zák. K rekursu žalobců do tohoto usnesení r e k u r s n í soud zrušil napadené usnesení a žalobu odmítl. D ů v o d y: Žalující strana správně naznačuje, že tu nejde o případ, upravený v §§ 155 až 158 obč. zák., a nejde tu ani o případ dle Šu 159 obč. zák. V této věci nejedná se vůbec o dítě zrozené manželkou za trvání manželství, nýbrž o dítě zrozené osobou svobodnou, které jen následkem nesprávných údajů vůči knězi, který dítě křtil, bylo zapsáno

do matriky jako dítě, zrozené z manželství žalujících manželů. Jest tedy nemanželský původ dítěte vlastně nesporným a záleží žalobcům pouze na tom, by nesprávný zápis v matrice byl podle skutečného stavu věci opraven. Prováděti opravy v matrice spadá do oboru působnosti konsistoře v dohodě s úřady politické správy a jest věcí stran, po případě opatrovnického soudu, by se obrátily buď na příslušný farní úřad, který věc vyšetří a nadřízené konsistoři za účelem dalšího opatření oznámí, nebo na okresní, po případě zemskou správu politickou. Na pořad práva před řádnými soudy tato věc nepatří a nejsou soudy povolány k tomu, by rozsudkem zjišťovaly nemanželský původ dítěte mimo manželství zrozeného za tím účelem, by v matrice mohla býti provedena změna nesprávných zápisů. Jest tedy usnesení, jímž prvý soud sporné řízení v této věci zahájil, zmatečným a proto bylo dle Šu 477 čís. 6 a Šu 240 c. ř. s. (§ 42 j. n.) z moci úřední rozhodnouti, jak se stalo.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu žalobců do usnesení prvního soudu věcně rozhodl.

Důvody:

Rekursní soud zrušil usnesení, jímž soud první stolice sporné řízení v této věci zahájil, jako zmatečné z důvodu Šu 477 čís. 6 a Šu 240 c. ř. s., pokud se týče § 42 j. n., vycházející z mylného předpokladu, že je nemanželský původ dítěte vlastně nesporným a že záleží žalobcům pouze na tom, aby nesprávný zápis v matrice byl podle skutečného stavu věci opraven. Nespornou však může býti okolnost jen tehdy, když byla od půrcem výslovně doznána po rozumu Šu 266 odstavec první c. ř. s., což se v tomto období rozepře, kdy nedošlo ještě ani k prvnímu roku, nestalo. Prozatím se jedná o pouhé tvrzení žalobní, jež dlužno teprve dokázati. K důvodům napadeného usnesení jest jen poznamenati, že oprava nesprávného zápisu v matrice dle skutečného stavu spadá sice do oboru působnosti konsistoře v dohodě s úřady politické správy, avšak zjistiti právě tento pravý stav věci k sporné dosud otázce, zda je dítě manželského či nemanželského původu (status dítěte), patří nepochybně do působnosti řádných soudů vzhledem k ustanovení §§ 1 a 137 a násl. obč. zák. Udání žalobní neposkytuje proto dle Šu 41 odstavec druhý j. n. podkladu pro výrok, že tato záležitost nepatří na pořad práva a odmítl proto rekursní soud neprávem žalobu, zrušiv dosavadní jednání v celém rozsahu jako zmatečné.

Čís. 4589.

Poměr blízkých příslušníků ve smyslu Šu 32 konk. a Šu 43 vyrovnávacího řádu nepřichází v úvahu u osob právnických, nanejvýš u společností s r. o.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1925, R I 29/25.)

Vyrovnávací soud odepřel udělení potvrzení vyrovnání společnosti s r. o. proto, že pro vyrovnání hlasovali též společníci vyrovnávající se